Byla C-112/19

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2019 m. vasario 12 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Verwaltungsgericht Aachen (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. vasario 4 d.

Pareiškėjas:

M. Marvin

Atsakovė:

Kreis Heinsberg

<...>

VERWALTUNGSGERICHT AACHEN (Acheno administracinis teismas)

NUTARTIS

<...>

Administracinėje byloje

M. Marvin, Nyderlandai,

pareiškėjas,

<...>

p r i e š

Kreis Heinsberg (Heinsbergo apskritis) <...>,

atsakovę,

DARBINIS VERTIMAS

dėl atsisakymo pripažinti Nyderlandų vairavimo dokumentą

Kreipimasis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą

VERWALTUNGSGERICHT AACHEN

3–ioji kolegija

2019 m. vasario 4 d.

(orig. p. 2) <...>

n u t a r ė:

Sustabdyti bylos nagrinėjimą *Verwaltungsgericht Aachen*.

Pagal SESV 267 straipsnį pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos klausimus prejudiciniam sprendimui priimti:

1. Ar Direktyvos 2006/126/EB 2 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad valstybės narės privalo besąlygiškai pripažinti vairavimo dokumentą, įskaitant juo patvirtinamą teisę vairuoti, jei šis dokumentas buvo išduotas pakeitus vairavimo dokumentą pagal Direktyvos 2006/126/EB 11 straipsnio 1 dalį?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar valstybė narė gali atsisakyti pripažinti pakeistą vairavimo dokumentą pagal Direktyvos 2006/126/EB 11 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą, jei išduodančioji valstybė pakeitė jį tada, kai valstybė narė, kurioje buvo suteikta materialioji teisė vairuoti, jau buvo atėmusi šią teisę?

3. Jei į antrąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai ir pripažinimas būtų privalomas: ar valstybė narė turi teisę atsisakyti pripažinti pakeistą vairavimo dokumentą bent jau tuo atveju, kai valstybė narė, kurios jurisdikcijoje kyla vairavimo dokumento pripažinimo klausimas, remdamasi „neginčijama informacija“ gali konstatuoti, kad materialioji teisė vairuoti keičiant vairavimo dokumentą buvo išnykusi? **(orig. p. 3)**

M o t y v a i

I.

1 Pareiškėjas yra Vokietijos pilietis ir gyvena Vokietijos ir Nyderlandų pasienio regione Nyderlandų pusėje. Jis prašo panaikinti sprendimą, kuriuo atsakovė atsisakė suteikti jam teisę vairuoti transporto priemones Vokietijoje turint Nyderlandų vairavimo dokumentą.

DARBINIS VERTIMAS

2 1990 m. lapkričio 28 d. gimęs pareiškėjas 2008 m. liepos 3 d. Vokietijoje gavo AM ir B kategorijų vairuotojo pažymėjimą, o 2015 m. liepos 1 d. – T kategorijos vairuotojo pažymėjimą. Vokietijos institucijos jam išdavė vairuotojo pažymėjimą Nr. J 2408774372.

3 2016 m. birželio 9 d. vairuodamas transporto priemonę, jis pateko į policijos kontrolę. Pirminis narkotinių medžiagų testas parodė, kad vartotos kanapės. Atlikus cheminį toksikologinį kraujo tyrimą kraujo serume aptikta kanapių veikliosios medžiagos THK ir amfetamino pėdsakų.

4 2016 m. rugsėjo 20 d. raštu atsakovė pranešė pareiškėjui, kad dėl vairavimo apsvaigus nuo narkotikų ketinama atimti iš jo vairuotojo pažymėjimą.

5 2016 m. rugsėjo 29 d. pareiškėjas išsiregistravo iš Vokietijos ir persikėlė į Nyderlandus, 2016 m. spalio 13 d. jis registravo gyvenamąją vietą Nyderlandų pasienyje.

6 2016 m. lapkričio 1 d. pareiškėjas kreipėsi į Nyderlandų instituciją ir paprašė pakeisti turimą Vokietijos vairuotojo pažymėjimą (Nr. J 2408774372) į Nyderlandų vairuotojo pažymėjimą.

7 Iš karto vykdytinu 2016 m. lapkričio 9 d. potvarkiu atsakovė atėmė iš pareiškėjo 2008 m. liepos 3 d. (AM ir B kategorijų) ir 2015 m. liepos 1 d. (T kategorijos) teises vairuoti ir, nurodžiusi gresiančią baudą, pareikalavo nedelsiant grąžinti **(orig. p. 4)** vairuotojo pažymėjimą Nr. J 2408774372. Grįsdama savo reikalavimą ji nurodė, kad pareiškėjas negali vairuoti transporto priemonių. Jis turi problemų su narkotikais. Taigi, tikėtina, kad jis ateityje, kaip atsitiko ir 2016 m. birželio 9 d., vairuos transporto priemonę apsvaigęs nuo narkotikų.

8 2016 m. lapkričio 9 d. sprendimas buvo tinkamai įteiktas pareiškėjui 2016 m. lapkričio 12 d. per jo tuometinį Vokietijos advokatą.

9 2016 m. lapkričio 14 d. siekdama pakeisti vairuotojo pažymėjimą kompetentinga Nyderlandų institucija *Rijksdienst voor het Wegverkeer* (toliau – RDW) patikrino, ar pareiškėjas, pateikęs savo Vokietijos vairuotojo pažymėjimą, vis dar turi šiuo pažymėjimu patvirtintą teisę vairuoti AM, B ir T kategorijų transporto priemones. Tam RDW atliko paiešką Europos vairuotojo pažymėjimų tinkle *Réseau permis de conduire* (toliau – RESPER).

10 Minėtą dieną Nyderlandų institucijai RDW Europos duomenų bazėje RESPER buvo nurodyta, kad pareiškėjui 2008 m. liepos 3 d. ir 2015 m. liepos 1 d. Vokietijoje suteikta teisė vairuoti galioja (olandų kalba: „geldig“).

11 2016 m. lapkričio 17 d. RDW išdavė pareiškėjui Nyderlandų vairuotojo pažymėjimą (Nr. 5871795197). Šio dokumento 10 skiltyje (išdavimo data) nurodyta „2008 m. liepos 3 d.“ ir „2015 m. liepos 1 d.“ Dokumento 12 skiltyje (papildoma informacija) nurodyta „AM 70.D.J 2408774372“ ir „B 70.D. J 2408774372“.

DARBINIS VERTIMAS

12 2016 m. gruodžio 5 d. gavusi RDW raštą, atsakovė sužinojo, kad pareiškėjas pakeitė savo Vokietijos vairuotojo pažymėjimą į Nyderlandų vairuotojo pažymėjimą. Prie rašto buvo pridėtas Vokietijos vairavimo dokumentas.

13 Atsakovė pasiteiravo Nyderlandų RDW, ar atsižvelgiant į Vokietijoje 2016 m. lapkričio 9 d. sprendimu atimtą teisę vairuoti Nyderlandų 2016 m. lapkričio 17 d. vairuotojo pažymėjimas bus paliktas galioti. **(orig. p. 5)**

14 2017 m. sausio 4 d. elektroniniu paštu RDW pranešė, kad paliks galioti vairuotojo pažymėjimo pakeitimą, nes 2016 m. lapkričio 14 d. patikrinus duomenų bazėje RESPER jai buvo nurodyta, kad Vokietijos vairuotojo pažymėjimas galioja.

15 2017 m. sausio 17 d. pareiškėjas savo lengvuoju automobiliu važiavo Vokietijos ir Nyderlandų pasienio regione, Vokietijos pusėje esančiu keliu atsakovės teritorijoje, ir pateko į policijos vykdomą kontrolę. Policijos pareigūnai nurodė, kad jis neturi Vokietijoje galiojančios teisės vairuoti.

16 Byloje nagrinėjamu 2017 m. rugsėjo 5 d. sprendimu atsakovė konstatavo, kad 2016 m. lapkričio 17 d. Nyderlanduose pareiškėjui išduotas vairuotojo pažymėjimas (Nr. 5871795197, AM, B ir T kategorijų) nesuteikia jam teisės vairuoti Vokietijoje transporto priemonių, kurioms vairuoti būtinas vairuotojo pažymėjimas.

17 Grįsdama savo sprendimą, atsakovė, be kita ko, nurodė: dėl vairavimo apsvaigus nuo narkotikų 2016 m. birželio 9 d. iš pareiškėjo galutiniu potvarkiu buvo atimta teisė vairuoti. Vis dėlto pareiškėjas neatidavė savo vairavimo dokumento, nors privalėjo tai padaryti, ir, išvykęs iš federalinės teritorijos, pakeitė jį Nyderlandų vairuotojo pažymėjimą. Šis ES vairuotojo pažymėjimas buvo išduotas pakeitimo būdu, Nyderlandų institucijoms neatlikus tinkamumo patikrinimo. Taigi toks dokumentas pagal *Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr* (Nutarimas dėl leidimo asmenims dalyvauti kelių eisme, toliau – *Fahrerlaubnis-Verordnung*) 28 straipsnį negali suteikti teisės vairuoti federalinėje teritorijoje.

18 2017 m. rugsėjo 15 d. pareiškėjas apskundė šį sprendimą. Skundą jis iš esmės argumentuoja tuo, kad priimtas sprendimas neatitinka Sąjungos teisėje įtvirtinto ES vairuotojo pažymėjimų tarpusavio pripažinimo principo, apie kurį galima spręsti iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2012 m. balandžio 26 d. sprendimo byloje *Hofmann* (C–419/10).

19 2018 m. vasario 26 d. nutartimi <...> kolegija atmetė pareiškėjo prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones: pagal Vokietijos jurisprudenciją ir doktriną šiuo atveju turi būti atsisakyta pripažinti Nyderlandų **(orig. p. 6)** vairavimo dokumentą. Net jei teisinė padėtis atsižvelgiant į Sąjungos teisę nėra visiškai aiški, derinant interesus, kaip to reikalaujama taikant skubos tvarką, pirmenybė turi būti teikiama kelių eismo saugumui, o ne pareiškėjo mobilumo interesams. *Oberverwaltungsgericht Nordrhein-Westfalen* (Šiaurės Reino-Vestfalijos žemės

DARBINIS VERTIMAS

apeliacinis administracinis teismas) 2018 m. birželio 14 d. sprendimu <...> atmetė pareiškėjo skundą dėl šio sprendimo.

II.

20 Bylos nagrinėjimas turi būti stabdomas. Turi būti teikiamas prašymas Europos Sąjungos Teisingumo Teismui (toliau – Teisingumo Teismas) priimti prejudicinį sprendimą nutarties rezoliucinėje dalyje nurodytais klausimais; žr. SESV 267 straipsnį.

21 Taikomos Sąjungos teisės normos

22 Direktyvos 2006/126/EB 2 straipsnio 1 dalis:

„Valstybių narių išduodami vairuotojo pažymėjimai yra tarpusavyje pripažįstami.“

23 Direktyvos 2006/126/EB 11 straipsnio 1 dalis:

„Tais atvejais, kai vienos valstybės narės išduoto galiojančio nacionalinio vairuotojo pažymėjimo savininkas pasirenka įprastinę gyvenamąją vietą kitoje valstybėje narėje, jis gali prašyti, kad jo vairuotojo pažymėjimas būtų pakeistas lygiaverčiu pažymėjimu. Pažymėjimą keičianti valstybė narė gali patikrinti[,] kuriai kategorijai pateiktas vairuotojo pažymėjimas iš tikrųjų tebegalioja.“

24 Direktyvos 2006/126/EB 11 straipsnio 4 dalies antra pastraipa:

„Valstybė narė atsisako pripažinti galiojančiu kitos valstybės narės išduotą vairuotojo pažymėjimą asmeniui, kurio vairuotojo pažymėjimo galiojimas yra apribotas, sustabdytas ar atimtas ankstesnės valstybės teritorijoje.“ **(orig. p. 7)**

25 Taikomos Vokietijos teisės normos

26 *Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr* (toliau – *Fahrerlaubnis-Verordnung*) 29 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta:

„Asmenys, turintys užsienio šalyje suteiktą teisę vairuoti, gali tiek, kiek turi tam teisę, vairuoti motorinę transporto priemonę Vokietijos teritorijoje, jeigu jų įprasta gyvenamoji vieta nėra Vokietijoje pagal 7 punktą.“

27 *Fahrerlaubnis-Verordnung* 29 straipsnio 3 dalyje nurodyta:

„Pagal 1 papunktį suteikiama teisė netaikoma užsienio šalyje suteiktą teisę vairuoti turintiems asmenims,

<…>

3) kuriems teisė vairuoti nacionalinėje teritorijoje buvo laikinai ar visam laikui atimta teismo sprendimu arba administracinės institucijos iš karto vykdytinu ar galutiniu sprendimu <…>

DARBINIS VERTIMAS

<…>

Pirmame sakinyje numatytais atvejais valdžios institucija gali priimti administracinį aktą, konstatuojantį draudimą vairuoti.“

III.

28 Prejudiciniai klausimai yra svarbūs sprendimui priimti.

29 Teismo sprendimas dėl skundo priklauso nuo to, ar ginčijamas 2017 m. rugsėjo 5 d. sprendimas suderinamas su Sąjungos teise.

30 Sprendime paneigiama pareiškėjo teisė turint Nyderlanduose pakeitimo būdu gautą vairavimo dokumentą vairuoti Vokietijos Federacinės Respublikos teritorijoje transporto priemones, kurioms vairuoti būtinas vairuotojo pažymėjimas. Administracinis teismas, į kurį kreiptasi, ketina laikyti ginčijamą sprendimą teisėtu. Teismas mano, kad tikslinga taikyti Sąjungos teisėje įtvirtintos pripažinimo pareigos išimtį, nes materialioji teisė vairuoti Vokietijos vairavimo dokumento pakeitimo Nyderlanduose momentu iš pareiškėjo jau buvo atimta **(orig. p. 8)**. Taigi neturėtų būti pagrįsta Nyderlanduose pakeistą dokumentą galiausiai laikyti pranašesniu už jo pagrindu esantį Vokietijos dokumento originalą, kuris pareiškėjui pakeitimo momentu nebesuteikė materialiosios teisės vairuoti. Vis dėlto teismas mano, kad yra kliūčių priimti tokį sprendimą. Todėl būtina išaiškinti ar paaiškinti sąlygas pagal Sąjungos teisę, kuriomis išduodančiojoje valstybėje pakeitimo būdu įgytas vairavimo dokumentas gali būti išimties tvarka pripažintas negaliojančiu kitoje valstybėje narėje.

31 Dėl su išaiškinimu susijusio pirmojo klausimo

Teismas laikosi nuomonės, jog į pirmąjį klausimą turi būti atsakyta teigiamai, ir tai reikštų, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją pripažinimas „be jokių papildomų formalumų“ (šiuo klausimu žr., pavyzdžiui, Sprendimą *Hofmann*, C-419/10, ECLI:EU:C:2012:240, 43 punktas) galioja ir pakeistiems vairavimo dokumentams ir jais patvirtinamai materialiajai teisei vairuoti.

32 Dėl su išaiškinimu susijusio antrojo klausimo

Teismas linkęs manyti, kad į su išaiškinimu susijusį antrąjį klausimą taip pat reikia atsakyti teigiamai. Tokią išvadą galima daryti iš Direktyvos 2006/126/EB 11 straipsnio 4 dalies antros pastraipos teksto (vokiečių kalba). Pagal šią nuostatą valstybėje narėje gali būti atsisakyta automatiškai pripažinti vairuotojo pažymėjimą, jei ši valstybė narė anksčiau yra atėmusi iš asmens materialiąją teisę vairuoti.

33 Atvirkščiai, atsižvelgiant į kelių eismo saugumą ir siekį apsaugoti eismo dalyvių sveikatą ir gyvybę, kolegijai sunku įsivaizduoti, kad asmuo vien pakeitus vairavimo dokumentą be jokio tinkamumo patikrinimo iš naujo įgytų teisę vairuoti, kuri anksčiau buvo atimta dėl nepakankamo gebėjimo.

DARBINIS VERTIMAS

34 Taip yra dėl to, kad pagal Sąjungos teisės reikalavimus, įtvirtintus Direktyvos 2006/126/EB I priedo 3 punkte, vairavimo dokumentas kaip patvirtinantis dokumentas (pagal vokiečių kalba vartojamus terminus: „Führerschein“ – vairuotojo pažymėjimas) turi būti atskiriamas nuo materialiosios teisės vairuoti (pagal vokiečių kalba vartojamus terminus: „Fahrerlaubnis“ – leidimas vairuoti) **(orig. p. 9)**. Šis skirtumas matyti įrašuose, kurie privalo būti pakeistame vairavimo dokumente. Taigi Nyderlandų RDW 2016 m. lapkričio 17 d. vairavimo dokumento 12 skiltyje nurodė:

„AM 70.D.J 2408774372“ ir „B 70.D.J 2408774372“.

35 RDW naudojamas kodas „70“ po vairuotojo pažymėjimo kategorijos (AM arba B) patvirtina pagal Direktyvos 2006/126/EB I priedo 3 punktą, kad dokumentas išduotas kaip pakaitas, o raidžių ir skaičių derinys „D.J 2408774372“ žymi pakeistą Vokietijos („D“) ES vairuotojo pažymėjimą. Be to, pažymėtini įrašai Nyderlandų vairavimo dokumento 10 skiltyje, kurioje pateikiami Vokietijoje įgytų teisių vairuoti duomenys: „2008 m. liepos 3 d.“ dėl AM ir B kategorijos ir „2015 m. liepos 1 d.“ dėl T kategorijos teisės vairuoti.

36 Vis dėlto kolegijai, į kurią kreiptasi, kyla klausimas, ar ir kokia apimtimi plati Direktyvos 2006/126/EB 11 straipsnio 4 dalies antros pastraipos nuostatos formuluotė turi būti aiškinama siaurai, visų pirma atsižvelgiant į ypatingą Direktyvos 2006/126/EB 2 straipsnio 1 dalyje įtvirtinto vairavimo dokumentų tarpusavio pripažinimo principo, kuriuo siekiama įgyvendinti visiems Sąjungos piliečiams pagal SESV 21 straipsnį garantuojamą judėjimo laisvę Sąjungos teritorijoje, reikšmę.

37 Teisingumo Teismas suformuotoje jurisprudencijoje dėl vadinamojo vairuotojo pažymėjimų turizmo vienareikšmiškai išaiškino, kad valstybei narei, anksčiau atėmusiai iš asmens teisę vairuoti ar tokios teisės nesuteikusiai dėl nepakankamo asmens tinkamumo, jokiu būdu neleidžiama dėl šios priežasties atsisakyti pripažinti vairavimo dokumentą, vėliau išduotą tam pačiam asmeniui kitoje valstybėje narėje po joje atlikto tinkamumo patikrinimo; šiuo klausimu žr. Sprendimo *Hofmann*, C–419/10, ECLI:EU:C:2012:240, 70 punktą ir Sprendimo *Akyüz*, C–467/10, ECLI:EU:C:2012:112, 47 punktą, taip pat šiuo klausimu jau priimto panašaus Sprendimo *Kapper*, C–476/01, ECLI:EU:C:2004:261, 77 punktą **(orig. p. 10),** Nutarties *Halbritter*, C–227/05, ECLI:EU:C:2006:245, 28 punktą ir Nutarties *Kremer*, C–340/05, ECLI:EU:C:2006:620, 30 punktą.

38 Vis dėlto reikšmingas Sprendimo *Hofmann*, C–419/10, ECLI:EU:C:2012:240, 76 ir paskesniuose punktuose pateiktas argumentas šioje byloje nagrinėjamo dokumentų keitimo atveju neturi reikšmės. Teisingumo Teismas minėtame sprendime rėmėsi argumentu, kad pripažinimui mažiau palankus Direktyvos 2006/126/EB aiškinimas reikštų, jog asmuo, kurio vairavimo dokumentas buvo nepripažintas, nebegalėtų įgyti teisės vairuoti naujoje gyvenamosios vietos valstybėje narėje, o tai galėtų nepagrįstai riboti

DARBINIS VERTIMAS

SESV 21 straipsniu suteiktą teisę laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje.

39 Vis dėlto nėra pagrindo nerimauti dėl tokio prieštaravimo Sąjungos teisei, jeigu atsisakoma pripažinti pakeistą vairavimo dokumentą. Nėra varžoma tokio asmens teisė išlaikyti kvalifikacinį egzaminą jo gyvenamosios vietos valstybėje narėje ir jį išlaikius gauti vairavimo dokumentą, kuris be jokių papildomų formalumų turės būti pripažintas visose valstybėse narėse (t. y. įskaitant ir anksčiau teisę vairuoti iš šio asmens atėmusią valstybę narę).

40 Nustatant pripažinimo principo aprėptį ir jo taikymo išimtį, taip pat didėja neaiškumas, susijęs su Teisingumo Teismo precedentine teise, pagal kurią atitinkama gyvenamosios vietos valstybė narė nėra kompetentinga atlikti patikrinimą, ar kita valstybė narė laikėsi taikytinų vairavimo dokumento išdavimo sąlygų. Valstybės narės išduotas vairuotojo pažymėjimas turi būti laikomas įrodymu, kad šio pažymėjimo savininkas jo išdavimo dieną tenkino taikomus reikalavimus; šiuo klausimu žr., pavyzdžiui, Sprendimo *Grasser*, C–184/10, ECLI:EU:C:2011:324, 21 punktą ir Sprendimo *Schwarz*, C–321/07, ECLI:EU:C:2009:104, 77 punktą.

41 Kolegija nėra tikra, ar šis principas neribojamai taikytinas dokumentų keitimo atveju. Keičiančioji valstybė narė pagal Direktyvos 2006/126/EB 11 straipsnio 1 dalies antrą sakinį atlieka patikrinimą, **(orig. p. 11)** kuriai kategorijai pateiktas vairuotojo pažymėjimas tebegalioja. Taigi išduodančioji valstybė privalo vertinti administracinių aktų, kuriuos priėmė ne ji, o kita valstybė narė, galiojimą. Šis ypatumas verčia abejoti, ar pakeisto vairavimo dokumento turėjimas iš tikrųjų gali būti laikomas įrodymu, kad tenkinamos visos pakeitimo sąlygos.

42 Be to, pakeisto vairavimo dokumento pripažinimo klausimui neturėtų būti reikšminga, pavyzdžiui, tai, kad dokumentas, kaip šiuo atveju, buvo išduotas remiantis klaidinga žyma apie galiojimą Sąjungos registre RESPER.

43 Dėl su išaiškinimu susijusio trečiojo klausimo

Tuo atveju, jei Direktyvos 2006/126/EB 11 straipsnio 4 dalies antra pastraipa būtų netaikytina, kolegijai kyla klausimas, ar atsisakymas pripažinti leidžiamas pagal Teisingumo Teismo precedentinę teisę. Pagal ją svarbu nustatyti, ar remiantis „neginčijama informacija“ yra aišku, kad valstybė narė, išduodama vairavimo dokumentą, pažeidė reikalavimus, kurie turi esminę reikšmę pripažinimo sistemai pagal Sąjungos teisę. Tai pripažinta, pavyzdžiui, „gyvenamosios vietos reikalavimo“ atžvilgiu; žr. Sprendimo *Hofmann*, C–419/10, ECLI:EU:C:2012:240, 43 ir paskesnius punktus, Sprendimo *Grasser*, C–184/10, ECLI:EU:C:2011:324, 33 punktą ir Sprendimo *Wiedemann ir kt.*, C–329/06, ECLI:EU:C:2008:366, 72 punktą.

44 Atsižvelgdama į šias aplinkybes, kolegija mano, kad pakeistų vairavimo dokumentų atveju gali būti taikoma pripažinimo pareigos išimtis, jeigu valstybė narė, kurios jurisdikcijai priklauso pripažinimo klausimas, remdamasi

DARBINIS VERTIMAS

„neginčijama informacija“ gali konstatuoti, kad materialioji teisė vairuoti keičiant vairavimo dokumentą buvo išnykusi.

45 Taigi, siekiant veiksmingai kovoti su „vairuotojo pažymėjimų turizmu“, pripažinimo pareiga pagal Sąjungos teisę būtų netaikoma tokiais atvejais, kai valstybė narė (pavyzdžiui, per patikrinimą kelyje) iš pateikto ES vairavimo dokumento 10 ir 12 skilčių gali daryti išvadą, kad materialioji teisė vairuoti, kurią anksčiau buvo suteikusi pati valstybė narė, kaip antai nagrinėjamoje byloje, **(orig. p. 12)** dar prieš pakeičiant vairavimo dokumentą įsigaliojusiu sprendimu buvo neginčijamai atimta.

<...>

DARBINIS VERTIMAS